

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Gabriely Bašné a soudců JUDr. Evy Pechové a Mgr. Vadima Hlavatého ve věci

žalobce:

██████████, IČO X

sídlem ██████████

zastoupen advokátem Mgr. Josefem Milichovským

sídlem Koliště 259/55, 602 00 Brno

proti

žalovanému:

Ministerstvo zemědělství

se sídlem Těšnov 65/17, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 11. 2019, č. j. 49702/2019-MZE-14141,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.
Základ sporu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání a zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí Státního zemědělského intervenčního fondu (dále jen „prvostupňový správní orgán“ nebo „SZIF“) ze dne 15. 8. 2019, č. j. SZIF/2019/0525399. Rozhodnutím prvostupňového správního orgánu byla žalobci nejprve poskytnuta „Platba pro zemědělce dodržující zemědělské postupy příznivé pro klima a životní prostředí pro rok 2017“ (dále jen „Platba 2017“) v celkové výši 536 820,35 Kč. Následně byla rozhodnutím prvostupňového správního orgánu žalobci poskytnuta Platba 2017 ve snížené výši 488 084,93 Kč.
2. Žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí nejprve shrnul předcházející skutkový stav věci. Uvedl, že žalobce podal dne 4. 5. 2017 žádost o poskytnutí platby pro zemědělce dodržující zemědělské postupy příznivé pro klima a životní prostředí pro rok 2017 (dále jen „Žádost“) na celkovou výměru 337,80 ha. SZIF proto uskutečnil u žalobce ve dnech 24. 8. 2017 – 2. 10. 2017 kontrolu na místě č. 1833/500/25/2017, při níž zjistil porušení podmínky jednotné platby na plochu pro rok 2017 (dále jen „Jednotná platba 2017“), a to nedodržením ustanovení § 7 odst. 2 písm. c) nařízení vlády. SZIF nemohl výměry nezpůsobilé plochy zohlednit do zjištěné plochy. SZIF následně v rámci administrativní kontroly uskutečněné dne 8. 2. 2018 zjistil rozdíl mezi rozlohou plochy uvedenou žalobcem a rozlohou zjištěné plochy, který činil 26,49 %. SZIF s ohledem na uvedené vydal dne 12. 2. 2018 rozhodnutí č. j. SZIF/2018/0128386 o poskytnutí Jednotné platby 2017 ve výši 536 820,35 Kč.
3. Žalobce proti uvedenému rozhodnutí podal v zákonné odvolací lhůtě odvolání, kterým vytýkal SZIF, že v rozhodnutí odkazuje na kontrolní zjištění na místě, přestože ta nenabyla právní moci. Žalobce totiž podal hlášení o vyšší moci a námitky proti protokolu o kontrole a ani o jednom nebylo dosud rozhodnuto. Žalovaný odvolání odmítl a uvedené rozhodnutí potvrdil. Uvedl, že ohlášení vyšší moci bylo žalobcem podáno v rozporu s čl. 4 odst. 2 nařízení č. 640/2014 opožděně a nebylo možné k němu přihlížet, námitka ohledně nevypořádání námitek proti protokolu o kontrole pak již byla SZIF vypořádána dopisem ze dne 28. 3. 2019, č. j. SZIF/2019/0244124. SZIF následně na základě žádosti, výsledku kontroly na místě a administrativní kontroly vydal dne 15. 8. 2019 rozhodnutí č. j. SZIF/2019/0525399 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) o poskytnutí Platby 2017 ve výši 488 084,93 Kč.
4. Žalobce proti uvedenému rozhodnutí podal v zákonné odvolací lhůtě odvolání, kterým vytýkal SZIF, že v prvostupňovém rozhodnutí nesprávně uvedl základ pro výpočet platby pro plochu a tím i výši Platby 2017, když počítal s výměrou 267,06 ha, přestože žalobcem byla deklarována výměra 337,80 ha, resp. 286,75 ha.
5. Žalovaný uvedl, že bylo při kontrole u žalobce zjištěno porušení ustanovení § 7 odst. 2 písm. c) nařízení vlády, podle kterého se Jednotná platba 2017 poskytne na zemědělskou půdu, jenž je zemědělsky obhospodářovaná v příslušném kalendářním roce po celou dobu, po kterou je evidována v evidenci využití půdy. SZIF nemohl výměry nezpůsobilé plochy zohlednit do zjištěné plochy. SZIF zjistil rozdíl rozlohy plochy deklarované žalobcem a rozlohy plochy zjištěné při kontrole na místě, který činil 70,74 ha odpovídající 26,49 %.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

6. K námitce žalobce, že jím byla deklarována vyšší výměra odpovídající 337,80 ha, žalovaný uvedl, že při kontrole na místě byla zjištěna výměra o 70,74 ha menší, tj. odpovídající výměře 267,06 ha.
7. Žalovaný v rozhodnutí uvedl postup výpočtu Platby 2017 a závěrem konstatoval, že ačkoliv nebyl v prvostupňovém rozhodnutí tento postup výpočtu Platby 2017 uveden, byl základ výpočtu platby totožný se základem výpočtu platby v rozhodnutí č. j. SZIF/2018/0128386, tj. ve výsledné výměře 267,06 ha.

II.

Obsah žaloby

8. Žalobce v žalobě předně shrnul předcházející skutkový stav věci a uvedl, že žalobou napadené rozhodnutí a prvostupňové rozhodnutí jsou nesprávná a nezákonná, neboť prvostupňové rozhodnutí SZIF je nesrozumitelné, nedostatečně odůvodněné a z tohoto důvodu je tak zcela zjevně nepřezkoumatelné.
9. SZIF dle mínění žalobce pouze konstatoval základ výměry 267,06 ha pro výpočet Platby 2017, a dále jen odkázal na své rozhodnutí ohledně jednotné platby na plochu č. j. SZIF/2018/0534383, v rozhodnutí však není nijak uvedeno, jak byl základ výměry 267,06 ha vypočten. Podle žalobce není srozumitelný výpočet tohoto základu uveden ani v rozhodnutí č. j. SZIF/2018/0534383, na něž SZIF odkazoval. Rozhodnutí č. j. SZIF/2018/0534383 je podle žalobce taktéž nesprávné a nezákonné a upozornil na skutečnost, že proti němu také podal žalobu ke zdejšímu soudu.
10. Podle žalobce došlo k narušení zásady dvouinstančního řízení, když žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí uvedl postup vypočtení základu výměry 267,06 ha, který však naprosto chybí v prvostupňovém rozhodnutí. Absence odůvodnění, v tomto případě výpočtu základu výměry, je podle žalobce vadou rozhodnutí, jenž nelze zhojit odůvodněním v rozhodnutí vydaném v odvolacím řízení.
11. Žalobce nemohl kvůli chybějícímu odůvodnění vznést v odvolacím řízení řadu námitek k závěrům z kontrolního zjištění, okrajově je proto uvedl v žalobě. V první námitce žalobce uvedl, že protokol o kontrole č. 1833/500/25/2017 trpí vnitřními rozpory ohledně data kontroly, resp. měření rozsahu údajně neposečených ploch s neodklizenou biomasou v terénu, a nemohou tak hodnověrně sloužit jako podklad hodnocení plnění povinností žalobce. Ačkoliv žalobce kvůli povětrnostním podmínkám odklízел biomasu později, než-li měl, zbývalo mu k dokončení práce na ploše výrazně menší, než jak tvrdí SZIF v kontrolním protokolu.
12. Žalobce na závěr namítal, že se SZIF i žalovaný naprosto formálně a necitlivě vypořádali s otázkou žalobcem doloženého ohlášení okolností vyšší moci, neboť hlášení odmítli s nesmyslným odůvodněním, že ohlášení vyšší moci bylo podáno až po zahájení kontroly. Podle žalobce důvody vyšší moci nastaly a trvaly v průběhu kontroly a nemohly tak být logicky oznamovány před počátkem kontroly.
13. Žalobce navrhl soudu, aby zrušil žalobou napadená rozhodnutí a věc vrátil SZIF k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

14. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 17. 3. 2020 uvedl, že považuje žalobou napadené rozhodnutí za zákonné, splňující požadavky vyplývající zejména z ustanovení § 68 správního řádu, tedy obsahující přezkoumatelný výrok, odůvodnění a poučení. V odůvodnění rozhodnutí bylo podle žalovaného jasně popsáno, na základě čeho odvolací orgán dospěl k závěrům v něm uvedeným.
15. Žalovaný připustil, stejně tak jako v žalobou napadeném rozhodnutí, že prvostupňové rozhodnutí neobsahovalo část odůvodnění ohledně snížení základní způsobilé plochy pro platbu na greening, z tohoto důvodu bylo, na základě odvolací námítky, uvedené doplněno v rámci rozhodnutí o odvolání, jež obsahovalo uvedení konkrétních ustanovení předpisu přímo aplikovaného na výpočet platby a na výši uplatněné sankce.
16. K námitce žalobce, že nemohl dosud uplatnit řadu námitek, považuje žalovaný za nedůvodnou. Kontrolní zjištění jsou primárně obsažena v protokolu o kontrole, vůči kterému je každá osoba oprávněna podat námítky postupem stanoveným v zákoně č. 255/2012 Sb., o kontrole, čehož ostatně žalobce využil a námítky podal, přičemž SZIF je následně vypořádal rozhodnutím č. j. SZIF/2018/0534383. Žalovaný zároveň upozornil na to, že žalobce v rámci jiného řízení o dotaci, kterou zdejší soud projednává pod č. j. 14 A 116/2019, také namítá „nekvalitu“ rozhodnutí SZIF spočívající v rozsahu odůvodnění, přičemž žalobci tato nekvalita nebránila v rámci odvolacího řízení uplatnit celou řadu odůvodněných námitek.
17. K námitce porušení zásady dvojinstančnosti řízení žalovaný konstatoval, že správní řízení tvoří v zásadě jeden celek od jeho zahájení do konečného pravomocného rozhodnutí. Procesní postup, kdy odvolací orgán na základě podaného odvolání doplní odůvodnění rozhodnutí prvoinstančního orgánu, tak podle názoru žalovaného není v rozporu s právními předpisy. Doplnění odůvodnění vycházelo pouze z podkladů tak, jak je měl žalovaný k dispozici, když veškerá kontrolní zjištění byla již součástí protokolu o kontrole, a proto nutno odmítnout námitku, že namítaná „nekvalita“ odůvodnění rozhodnutí SZIF odebrala žalobci jednu instanci. Žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2013, čj. 4 As 10/2012 - 48, a na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 17. 6. 2010, č. j. 29 Ca 221/2008 - 48.
18. K další námitce směřující proti kontrolním zjištěním obsažených v protokolu o kontrole žalovaný uvedl, že veškerá kontrolní zjištění z kontroly způsobilosti půdních bloků byla uvedena v protokolu o kontrole č. 1833/500/25/2017 a jak z protokolu vyplývá, kontrola na místě probíhala od 24. 8. 2017 do 26. 9. 2017, přičemž a všechny uvedené zjištění odpovídají skutečnostem zjištěným při terénní návštěvě příslušných DPB dne 2. 10. 2017.
19. Žalovaný k žalobcově námitce ohledně formálnosti a necitlivosti vypořádání se s uplatněním oznámení vyšší moci uvedl, že tuto námitku v podaném odvolání žalobce neuplatnil a její vypořádání tak není ani součástí žalobou napadeného rozhodnutí, jak nesprávně uvádí žalobce. Žalovaný popsal průběh ohlášení vyšší moci, citoval ustanovení nařízení Komise EU č. 640/2014, jenž definuje okolnosti existence případu vyšší moci vedoucí k prominutí nesplnění povinnosti, a konstatoval, že ohlášení je třeba považovat za opožděné a nelze k němu přihlížet.

20. Žalovaný uzavřel, že žalobce nesplnil podmínky pro poskytnutí platby pro zemědělce dodržující zemědělské postupy příznivé pro klima a životní prostředí pro rok 2017 na výše uvedené plochy, tudíž nebylo možné přiznat dotaci v plné výši.
21. Žalovaný navrhl soudu, aby žalobu v celém rozsahu zamítl.

IV.

Posouzení žaloby

22. Na základě podané žaloby přezkoumal Městský soud v Praze napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)].
23. Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), neboť žalobce i žalovaný s tímto postupem souhlasili.
24. Žaloba není důvodná.
25. Soud se nejdříve zabýval námitkou žalobce o nepřezkoumatelnosti napadeného a prvostupňového rozhodnutí a námitkou, že došlo postupem žalovaného k porušení zásady dvouinstančního řízení. Podle žalobce v prvostupňovém rozhodnutí zcela absentuje odůvodnění ohledně výpočtu základu výměry, načež toto doplnil žalovaný v napadeném rozhodnutí. Podle žalobce je absence odůvodnění vadou prvostupňového rozhodnutí, kterou nelze zhojit odůvodněním v rozhodnutí vydaném v odvolacím řízení. Při posouzení těchto námitek soud vyšel z následující právní úpravy:
26. Podle § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád ve znění rozhodném (dále jen „správní řád“) *„[v] odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. V případě, že podkladem rozhodnutí jsou písemnosti a záznamy, které jsou za podmínek v § 17 odst. 3 uchovávány odděleně mimo spis, v odůvodnění rozhodnutí se na tyto podklady odkáže takovým způsobem, aby nebyl zmařen účel jejich utajení; není-li to možné, uvedou se v odůvodnění rozhodnutí pouze v obecné rovině skutečnosti, které z těchto podkladů vyplývají.“*
27. Podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. *„[s]oud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí.“*
28. Podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu *„[j]estliže odvolací správní orgán dojde k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, napadené rozhodnutí nebo jeho část změnit; změnu nelze provést, pokud by tím některému z účastníků, jemuž je ukládána povinnost, hrozila újma z důvodu ztráty možnosti odvolat se; podle § 36 odst. 3 se postupuje, pouze pokud jde o podklady rozhodnutí nově pořízené odvolacím správním orgánem; je-li to zapotřebí k odstranění vad odůvodnění, změnit odvolací správní orgán rozhodnutí v části odůvodnění; odvolací správní orgán nemůže svým rozhodnutím změnit rozhodnutí orgánu územního samosprávného celku vydané v samostatné působnosti.“*

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

29. Soud předně uvádí, že zrušení správního rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost dle § 76 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám správních rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze správní rozhodnutí meritorně přezkoumat (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-76).
30. Soud nemůže dát za pravdu žalobci, že by doplněním odůvodnění odvolacím orgánem došlo k porušení zásady dvojinstančnosti řízení. Je nutno uvést, že správní řízení tvoří dohromady jeden funkční celek, což znamená, že rozhodnutí správního orgánu prvního stupně tvoří spolu s rozhodnutím odvolacího správního orgánu jeden celek. Jak vyplývá z ustanovení § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu, je úkolem odvolacího správního orgánu napravit drobné vady řízení před prvostupňovým správním orgánem, stejně jako drobné vady rozhodnutí v něm vydaného, pokud dojde k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné. Ostatně také z konstantní judikatury správních soudů vyplývá, že správní řízení tvoří v zásadě jeden celek od zahájení až do právní moci konečného rozhodnutí (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 11. 2009, č. j. 1 Afs 88/2009 - 48, publ. pod č. 2646/2012 Sb. NSS, a ze dne 31. 10. 2014, č. j. 6 As 161/2013 - 25, nebo rozsudky Krajského soudu v Brně ze dne 17. 6. 2010, č. j. 29 Ca 221/2008 - 48, a Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 26. 10. 2010, č. j. 51 Ca 14/2009 - 30).
31. Je třeba přisvědčit žalobci, že prvostupňové rozhodnutí obsahuje základ pro výpočet výše dotace, aniž by uvedlo, jakým způsobem k tomuto základu došlo. Tento nedostatek byl však doplněn napadeným rozhodnutím, jak ostatně uvádí sám žalobce a s ohledem na výše uvedené je tak třeba konstatovat, že žalovaný takto zhojil prvostupňové rozhodnutí.
32. Také otázku přezkoumatelnosti je proto třeba vždy hodnotit v závislosti na vzájemné provázanosti prvostupňového a napadeného rozhodnutí. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 16. 8. 2018, č. j. 1 As 165/2018-40 *„Správní řád samozřejmě nevylučuje, aby správní orgán v řízení o řádném oprávněm prostředku doplňoval prvostupňové rozhodnutí o další úvahy, či vyjasňoval již zjištěný skutkový stav obstaráním dalších důkazů. Jak plyne z § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu, odvolací orgán je oprávněn prvostupňové rozhodnutí doplňovat o další důvody, či je změnit, a to jak co do odůvodnění, tak do výroku. Rozhodnutí správních orgánů obou stupňů totiž tvoří jeden celek; proto může odvolací či rozkladový orgán nahradit část odůvodnění orgánu prvního stupně vlastní úvahou a korigovat tak určitá dílčí „argumentační zaškobrtnutí“ podřízeného správního orgánu v případě, kdy prvostupňové rozhodnutí potvrzuje (srov. např. rozsudek ze dne 27. 2. 2013, č. j. 6 Ads 134/2012 - 47).“*
33. Soud tedy pro úplnost dodává, že žalobou napadené rozhodnutí je srozumitelné, výrok rozhodnutí odpovídá jeho odůvodnění, není vnitřně rozporné a je z něj patrné, jakým způsobem bylo o odvolání žalobce rozhodnuto. Žalovaný v napadeném rozhodnutí vypořádal všechny námitky žalobce uplatněné v odvolacím řízení.
34. Soud se dále zabýval námitkou žalobce, že protokol o kontrole č. 1833/500/25/2017 trpí vnitřními rozpory ohledně data kontroly, resp. měření rozsahu údajně neposečených ploch s neodklizenou biomasou v terénu, a nemůže tak hodnověrně sloužit jako podklad hodnocení plnění povinností žalobce.
35. Městský soud v Praze k tomuto předně uvádí, že se shodnými žalobními námitkami ohledně vad shora citovaných kontrolních zjištění obsažených v protokolu o kontrole č. 1833/500/25/2017 již zabýval a shledal je v rozsudku ze dne 11. 2. 2021, č. j. **Error!**

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

Reference source not found.-38, nedůvodnými. Tento rozsudek byl přitom vydán ve skutkově obdobné věci mezi stejnými účastníky, a byl následně potvrzen Nejvyšším správním soudem v rozsudku ze dne 25. 7. 2022, č. j. 5 As 45/2021 - 27. Nejvyšší správní soud zde výslovně uvedl, že se ztotožňuje s rozhodnutím městského soudu a konstatuje, že námitka stěžovatele je nedůvodná, jelikož *„protokol o kontrole je způsobilým podkladem pro vydání rozhodnutí, neboť obsahuje údaje, které jsou v souladu s kontrolními zjištěními. Rozhodnutí žalovaného (i správního orgánu prvního stupně) má oporu ve správním spisu, přičemž stěžovateli se nepodařilo vyvrátit závěry z provedených kontrol.“*

36. V dané věci soud neshledal žádný důvod se od závěrů vyslovených v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 7. 2022, č. j. 5 As 45/2021 - 27, odchýlit. Naopak na ně pro stručnost plně odkazuje, a to zejména na body [27] až [32] odůvodnění rozsudku a pouze akcentuje, že žalobce stejně jako v této věci zpochybňoval postup správního orgánu, aniž by sám přinesl nějaké důkazy, které by svědčily o nesprávnosti provedeného měření. Jak ostatně uvedl Nejvyšší správní soud, soud nemůže zvrátit rozhodnutí správního orgánu pouze proto, že stěžovatel nesouhlasí se způsobem, jakým byla kontrola pro účely kontroly plnění agroenvironmentálně – klimatických opatření provedena, aniž by své námitky konkretizoval nebo podložil relevantními důkazy.
37. Na závěr se soud zabýval námitkami, že se SZIF i žalovaný naprosto formálně a necitlivě vypořádali s otázkou žalobcem doloženého ohlášení okolností vyšší moci, neboť hlášení odmítli s nesmyslným odůvodněním, že ohlášení vyšší moci bylo podáno až po zahájení kontroly. Podle žalobce důvody vyšší moci nastaly a trvaly v průběhu kontroly a nemohly tak být logicky oznamovány před počátkem kontroly.
38. Soud předesílá, že v případech, kdy žalobce v žalobě vytkne napadenému správnímu rozhodnutí vady pouze v obecné rovině, aniž by poukázal na zcela konkrétní skutečnosti, v nichž spatřuje pochybení, je dostatečné, když se k takto obecným námitkám vyjádří soud rovněž jen v obecné rovině. V tomto ohledu soud poukazuje na rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS: *„[s]myslem uvedení žalobních bodů (§ 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s.) je jednoznačné ustanovení rámce požadovaného soudního přezkumu ve lhůtě zákonem stanovené k podání žaloby. Zákonný požadavek je proto naplněn i jen zcela obecným a stručným, nicméně srozumitelným a jednoznačným, vymezením skutkových a právních důvodů tvrzené nezákonnosti nebo procesních vad správního aktu tak, aby bylo zřejmé, v jaké části a z jakých hledisek se má soud věcí zabývat...míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod, byť i vyhovující, obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto namístě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta.“*
39. Soud proto rovněž pouze v obecné rovině nad rámec shora uvedeného uvádí, že se okolnostmi ohlášení vyšší moci žalobcem Nejvyšší správní soud taktéž již v bodech [27] až [32] odůvodnění rozsudku ze dne 25. 7. 2022, č. j. 5 As 45/2021 - 27, podrobně zabýval, a proto i v tomto případě na ně soud pro stručnost zcela odkazuje. Toliko soud připomíná, že Nejvyšší správní soud zde dovodil, že žalobce učinil oznámení vyšší moci opožděně a s ohledem na povahu lhůty dle čl. 4 odst. 2 nařízení č. 640/2014 nelze k takovému podání přihlížet. Pokud tedy správní orgány hlášení odmítly s odůvodněním, že ohlášení vyšší moci bylo podáno až po zahájení kontroly, pak k tomu soud konstatuje jen, že takovýto

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

postup správních orgánů rozhodně nelze považovat za „nesmyslný“, jak namítá žalobce, nýbrž za souladný se zákonem.

V.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

40. V dané věci tak lze uzavřít, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem a ustálenou judikaturou správních soudů, soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
41. Žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly. Soud proto ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 soudního řádu správního rozhodl, že žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 21. září 2022

Mgr. Gabriela Bašná v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.